

॥ आरती ॥

(आरती भुवन सुंदराची या० चा०)

आरती शरि ने गुरुवर्या । सच्चिदानन्द साई लद्या ॥ धृ० ॥ ऐसे
धरिशि दिना हृदया । सकल मतिपल तू नेशि विलया ॥ कालसम
दुष्टां दंडाया । पातला भक्तां सुखवाया ॥ अहा तु ज्ञान मूर्ति तेजा ।
दिन मणि उद्य पावे दूजा ॥ चाल ॥ वेदश्रृतिसार । उघडुनी
द्वार । ज्ञान भाँडार । सुजना दावाया । येशि जगी जडमुड ताराया
॥ १ ॥ वेडनी सद्वंशी जनन । केले द्वैताचे इनन ॥ मुमुक्षां
दावि आत्मसङ्ग । भवाब्धीतारक तव चरण ॥ चाल ॥ भक्त
परिवार । यात्रिचा भार । शोभे महाद्वार । साई वोधसुधा प्याया ।
तत्पर असर्ती सिंह वयां ॥ २ ॥ जाळिले सलिलाचे दीप । दाविली
खलां भक्ति अमूप ॥ जलतां प्रचंड तृणराशी । आज्ञापिले
इंधनासी ॥ येडनि वैराग्याची सदसी । जर्जर करि जो पडरीशीं ॥
अतकर्यचि ज्ञाला निगमासीं हरीहर वंदित हो ज्यासीं ॥ साई योगी
मुकुट मणी । ध्याते “हिरा” दीन रजनीं ॥ ३ ॥

॥ आरती ॥

जयजयाजि महाराज जय जय गुरुवावा साई ॥
परब्रह्म अवतार तू या शतकाच्या ठाई ॥ जय० ॥ धृ०
साई साई बदतां वाचे अथ अवघे विलया ।
जाई ऐसा प्रभाव तव कीं हे सद्गुरु राया ।
नाहीं शक्ती मजला किमपी तव गुण वानाया ।
भाव धूनी मात्र आलों शरण तुझया पाया ॥ ज० ॥ १ ॥

हीन दीन थी पातके पोठा तसाच अज्ञानी ।
 महणुन समर्था देइ न मजला कदापि लोटोनी ।
 आधिभौतिक आध्यात्मिक तेंगी आधिदैविक जाणी ।
 दुःख लंकटे वारि समर्था कृपाक्राक्षानी ॥ ज० ॥ २ ॥
 शुकाचार्य तुं होउन मार्गे भागवत कथियेले ।
 नामामृत तें कबीर होउन जगता पाजियेले ।
 शिर्दिंत येउन भ्रम निरसाया तैल जला केले ।
 द्वय अंगुष्ठी गंगा यमुना तीर्था दाखविले ॥ ज० ॥ ३ ॥
 भावे चरणीं तव नत होतां अघटित तें घडते ।
 गांठी असल्या दुष्कृत तेंची सुकृत झणी होते ।
 सूर्यागमने जासे निशीला दिवसरूप येते ।
 दास गणू हा सदैव घाळी तुम्हांस दंडवत ते ॥ ज० ४ ॥

॥ आरती ॥

भ्रमला हा जीव आतां कोणा ओवाळू । विश्वीं भरती उरला
 माझा नाथ कृपाळू ॥ घ० ॥ थी गेलों सद्गुरुनाथ राउळी । राउळ
 निमालें मीच माझी माउळी ॥ १ ॥ आरती हातीं घेउनि टेलों उभा
 सामोरी । अंतर्दृष्टी पाहें नाथ मज माझारी ॥ २ ॥ सोहं ज्योती उज-
 कोनी आरती केली । बोधप्रभेमाजी प्रगटे साई माउळी ॥ ३ ॥
 गुरुचरणीं विश्वास धरोनि बाळ चालला । साई चरणीं समरस होउनि
 मुक्तचि झाला ॥ भ्रमला० ॥ ४ ॥

॥ आरती ॥

आरती साँईवावा । सौख्यदातारा जीवा । चरणरजातवीं । निज-
दासां निसावा भक्तां विसावा ॥१०॥ जालुनी या अनंग । रुस्खलर्ही
राहे दंग । मुमुक्षु जना दावी । निज डोळां श्रीरंग ॥१॥ जया मनी नैसा
भाव । तया तेसा अनुभव । दाविसि दयावना । ऐसी तुझी ही पाव
॥२॥ तुमचें नाम ध्यातां । हरे संसृतिव्यथा । अगाध तव करणी भार्ग
दाविसी अनाथा ॥ ३ ॥ कलियुगीं अवतार । सगुण ब्रह्म साचार ।
अवतीर्ण ज्ञालासे । स्वामि दत्त दिगंबर ॥ ४ ॥ आठां दिवसां गुरु-
वारी । भक्त करिती वारी । प्रभुपद पहावर्या । भवभय निवारी ॥५॥
माझा निज द्रव्यडेवा । तव चरणरज सेवा । मागणे हेचि आतां ।
तुम्हां देवाधिदेवा ॥ ६ ॥ इन्हित दीन चातक । निर्मल तोय निज-
सूख । पाजावे मधवा या । सांभाळ आपुली ही भाक ॥७॥

उपसंहार.

घालिन लोटांगण वंदीन चरण । ढोळ्यानी पाहिन रूप तुङ्गे । प्रेमे
आळिगिन आनंदे पूजिन । भावे आवाळिन म्हणे नामा ॥६॥ त्वमेव माता
पिता त्वमेव । त्वमेव वंधुः सखा त्वमेव । त्वमेव विद्या द्रविष्ठं त्वमेव ।
त्वमेव सर्वं मम देव देव ॥ २ ॥ कायेन वाचा मनसेंद्रियैर्वा । बुध्यात्मना
वाऽनुसृतस्वभावात् । करोमि यद्यत्सकळं परस्मै नारायणायेति समर्प-
यामि ॥ ३ ॥ अच्युतं केशवं राम नारायणं । कृष्ण दामोदरं वासुदेवं भजे ॥
श्रीधरं माधवं गोपिकावल्लभं । जानकीनायकं रामचंद्रं भजे ॥ ४ ॥ हरि-
नारायण दुरितनिवारण परमानंद सदाशिव शंकर । भक्तजमप्रिय पंकज-
लोचन तव दासोऽहम् ॥ ५ ॥

॥ भजन ॥

साईनाथ गुरु लाहो जाई।

प्रकल्पा ठाकुर धावा रार्या॥

श्रीसाईनाथ महिमनस्तोत्र,

सदा रात्स्वरूपं चिदानंदकांदं, जगन्संभव स्थानसंहार हेतुम् । स्वभक्तेष्ठया मानुपं दर्शयंतं, नमामीश्वरं सद्गुरं साहनाथम् ॥ १ ॥ भवध्वांतविध्वंस मार्त्तिष्ठमीडव्यं, मनोवागतीतं मुनिव्यानगम्यम् । जगद्वापकं निर्मलं निर्गुणं त्वां, नमामीश्वरं ० ॥ २ ॥ भवांभोधिमन्नादितानां जनानां, स्वपादाश्रितानां स्वभक्तिप्रियाणाम् । समुद्गरणार्थं कलौ संभंवंतं, नमामीश्वरं ० ॥ ३ ॥ सदानिवृक्षस्य मूलाधिवासान्तुधास्वाविणं तिक्तमप्यप्रियं तम् । तर्हं कल्पवृक्षाधिकं साधयंतं ॥ न ० ॥ ४ ॥ सदा कल्पवृक्षस्यतस्याधिमूले, भवद्वाववुद्धया सपर्यादिसेवाम् । नृणां कुर्वतां भुक्तिमुक्तिप्रदं तं ॥ नमामी ० ॥ ५ ॥ अनेकाश्रुतात्मवेळीष्ठा विलासे, स मा विष्णुते शानभास्वत् प्रभावम् । अहं भावहीनं प्रसद्वात्मभावं, नमामी ० ॥ ६ ॥ सतां विश्रमाराममेवाभिरामं, सदासज्जनैः संस्तुतं सन्नमद्धिः । जनामोददं भक्तभद्रप्रदं तं, नमामीश्वरं ० ॥ ७ ॥ अजन्माद्यमेकं परंब्रह्म साक्षात्स्वंयं संभवं राममेवावतीर्णम् । भवद्वर्णनात्संपुर्णीतं प्रभोऽहं, नमामी ० ॥ ८ ॥ श्रीसाईश कृपानिधेऽखिलनृणां सर्वार्थसिद्धिप्रद । युष्मत्पाद रजप्रभावमतुलं, धातापि वक्ताक्षमः । सद्गुर्कत्या शरणं कृतांजलिपुटः संग्रापितोऽस्मि प्रभो । श्रीमत्साईं परेशपाद कमलान्नान्यच्छरण्यं मम ॥ ९ ॥ सांझरूपधर राघवोत्तमं, भक्तकामविवुधद्रुमं प्रभुम् । माययोपहत चित्तशुद्धये, चित्तयाम्यहमअहर्नीर्णं मुदा ॥ १० ॥ शरत्सुधांशु प्रतिमप्रकाशं, कृपातपत्रं तव साहनाथ । त्वदीयपादावजस्मथ्रितानां, स्वच्छायया तापमपाकरोतु ॥ ११ ॥

७ पादनदैतत सांइनाथ, इतवैर्मयोपासनिता स्तुतहत्वम् । रमेन्मनो मे
हव पादपुण्ड्रे, भृंगो यथाक्षे मकरंदलुभ्य ॥ १२ ॥ अनेक जन्मार्जित-
पापहं क्षयो, भवेन्द्रवत्पादसरोजदर्शनात् । अमस्व सवनिपराधपुङ्कका-
उच्चीद जार्हग, गुरो दयानिधे ॥ १३ ॥ श्रीसांइनाथ चरणामृतपूतवित्ता-
लक्ष्मिपादसेवनरताः सततं च भक्त्या संसारजन्य दुरितौष्ठ विनिर्गतास्ते,
कैवल्यधाम परमंसमवाप्नुवंति ॥ १४ ॥ लोभमेतत्पठेन्द्रक्त्या यो नरस्त-
न्मना, सदा । सद्गुरोः सांइनाथस्य कृपापात्रं भवेद् धृवम् ॥ १५ ॥ सांइनाथ-
कृपास्वद्भृः सत्पद्मकुसुमावलिः । श्रेयसे च मनः शुद्धयै प्रेमसूक्ष्मण गुण्फिताः
॥ १६ ॥ गोविंद सूरि पुत्रेण काशिनाथा मिथायिना । उपासनीत्युपाख्येन
श्री सांइ गुरवेषिता ॥ १७ ॥ इति श्री सांइनाथ महिन्न स्तोत्रं संपूर्णम् ॥

—वंदन नमनाष्टकम्—

प्रहर्षिणी

विघ्नेशं गजवदनं गणेशासाइम् ।
क्रीडन्तं विविधविलास नृत्यगीतैः ।
वामदेव्याऽमृतमधु विद्यया च सार्धम् ।
वंदे त्वां स्मितमुख शारदासमेतम् ॥ १ ॥

॥ उपजाति ॥

परावरं सद्गुरु दत्तराजम् । ज्ञानेश्वरं सद्गुरुमाधिराजम् ।
उमावरं सद्गुरुसाहराजम् । कैवल्यदं राजगणं नमामि ॥ २ ॥

॥ रथोद्धत ॥

दत्तपादकमलं कमनीयम् । ज्ञानराज सुपदं रमणीयम् ।
सांइनाथचरणं स्मरणीयम् । पूजये त्रिपदमादरणीयम् ॥ ३ ॥

शार्दूलदेवीतिलिङ्.

सखार श्रमतस शान्तितखे मित्राय तुभ्यं नमः ।
 सङ्कृतया जगदात्मने च रवये नित्यं नमस्ते नमः ।
 तेजः पुंजस्तगोल शीर्षयणये सूर्याय तुभ्यं नमः ।
 लावण्योदधि मानवे भगवते नित्यं नमस्ते नमः ॥ ४ ॥

 चिद्रत्नाय खगाय संविहरते दिव्यांवरे ते नमः ।
 पूष्णे पुष्टिविवर्धकाय जगतो नित्यं नमस्ते नमः ।
 विद्युत्कांति हिरण्यगर्भ विभवे रम्याय तुभ्यं नमः ।
 आनन्दाय मरीचिने च शिरसा नित्यं नमस्ते नमः ॥ ५ ॥

 आदित्याय नमोऽस्तु तेजनिधये धीशाय तुभ्यं नमः ।
 लीलावुद्धि विकासकाय खलु ते नित्यं सवित्रे नमः ।
 अर्कायास्तु नमो नमो द्युतिमते श्रीशाय तुभ्यं नमः ।
 चिदज्ञानोदयकारकाय च नमः श्री भास्करायास्तु ते ॥ ६ ॥

 साष्टांग प्रणिपात पुष्टस्त्रियं भक्त्यार्पिता ते मया ।
 प्रीत्या स्वीकुरु नाथ तामनुदिनं योगेश्वर त्राहि माम् ।
 श्रीसार्दृशचिदात्म दत्तगुरवे भूयः पुनस्ते नमः ।
 भूयश्चापि पुनर्नमोस्तु शतशः भूयो नमस्ते नमः ॥ ७ ॥

मंदाक्रान्ता

मंदाकिन्या कमिव विशदं यस्य पादारविदात् ।
 मंदं मंदं मधुर मकरंदं सुतं स्वादुगन्धम् ।
 भक्त्या चास्वादितमतिमुदा साधुवृद्दैर्मिलिदैः ।
 घंदे साइं तमचलंपदं सच्चिदानन्दकंदम् ॥ ८ ॥

 इति श्री साहनाथवंदनतमनाष्टकं संपूर्णम्

प्रार्थना

हे स्वामिन् त्वरितमपावृणु प्रसाद् ।
आङ्डारं तव करुणावनस्य पुण्यन् ।
संभूत्येश्वर मम धीयुदं धनेत ।
सल्लोहं परिहर धीश वुद्धिवैन्दन् ॥ १ ॥

धन्यता

॥ वसेततिलका ॥

(गुरुपौर्णिमेध्या वेळचे)

ही पौर्णिमा परमपुण्यतिथी विलोक्तो ।
सच्छिष्य सद्गुरुस भेटति सर्व लोको ।
किंवा करोनि परमोन्तव तटुपानै ।
गाती, मनांत धरनी वहु आदरानै ॥ २ ॥

साई उदार गुरुते मजला निक्काले ।
अज्ञान तें हृदर्येचै वहु नष्ट झाले ।
मद्भाग्य थोर म्हणुनी गमते ननाला ।
तो धन्य जो निरखि सत्य तदुन्तवाला ॥ ३ ॥

॥ पद ॥

(पुण्यतिथिचे वेळचे)

पुण्यतिथी दिवस आज । उदया पावला ॥
म्हणुन चिर्ति ध्याईयलै । साई पावला ॥ धू ० ॥

अश्विनिची दशमि शुद्ध । वार मंगळ ।
साई गुह पदांकीता । नित्य मंगळ ॥
देह ठेवि साईनाथ । शिर्डी मस्तिशी ।
भक्तसंघ प्रेमभरै । चरण पूजिती ॥
भक्तिहीन नीळकंठ । लाविला पदी ।
भक्तप्रेम पाहतांचि । नर्भि न मावला ॥ पुण्य ० ॥ ४ ॥

१८

धन्य धन्य हा दिन आजिचा ॥ हो धन्य धन्य हा ॥ धू० ॥ आवरण
लालै ली आपुल्या या । कमळ तयन जगतात भेटला मज लाभा ॥ धर्य
धन्य हा० ॥ १ ॥ महापुनित तें तड गोदेचे । शिर्डी झणती जा । आमातें ।
निवास स्थल तें गुररायाचें ॥ जेथ वसे सार्वनाथ । विजावा मन जीविचा
॥ धन्य० ॥ २ ॥

-बहापर्ण-

॥ आर्या ॥

कृष्णार्पण होवो हैं सुखदायक गोड बोल बालाचे ।
करदूय जोडूनि विनती, पुरवो लडिवाल कृष्ण बालाचे ॥ १ ॥

॥ भजन ॥

सार्वनाथ गुरु माझे आई ।
मजला ठाव धावा पायी ॥ १ ॥

गिराव दातव्यता ने उत्तराखण्ड का दर्शन.

मालाबादप्रमाणे श्रीतचिददासिंद सहुह थाकुलिल मंत्रबूद्धानन्दी शमर्थ
मालोगांवा (संस्थान शिर्डी तालुके कौपसांव, जि. नंदा) दाता द्वोराम-
न्दी ता. २१ एप्रिल सन् १९२६ इ. दैव दृश्यमाल ०
शते १८८८ रोजी शिर्डी येथे होणार आहे. तरी तसेची अक्षय देवत्वीनी
व मालोगांव जनानी निनहिनार्थ महाराजांच्या पवित्र चरणाचे दर्शनालाठी व
गोपनीय दानाठी आपल्या मित्रमंडळीमह अवश्य येण्याचे वरवे, नवाचे.
संगटवर ता. २०-४-२६ चैत्र शु। ८ श्रीची स्थापना, दुपारी कीर्तन.
दुधवर ता. २१-४-२६ जन्मोसव, अभिषेक, त्राहग भेजन, काठयांचं
व रथांची मिरवणूक.

दुहवर ता. २२-४-२६ महांच्या कुस्थ्या, रात्री दाहक्कान व कीर्तन
दुश्मवर ता. २३-४-२६ रात्री कीर्तन व पालखीची निरुक्तगूक.
शान्तिवर ता. २४-४-२६ काला व तीर्थप्रसाद.

सर्व मंडळीच्या तरफे सर्व संनांचा चरणहऱ्य.

दासमण्ड.

अगत्याची विनंति

जांचेकडून या मासिकाची शके १८४७ ची दर्गेती अजून आलेली
नों खांनी ती कृपा करून लवकर पाठविण्याची तज्जीव करावी व शके
१८४८ चे सालासाठी ज्यांना मासिक सुरु ठेवण्याचे असेहे त्यांनीही
गपची वर्णणी मनिआईरीनें ही जाहिरात पहातांच पाठवावी. अपांचे कडून
शंभिक चैत्र अखेर नव्यत वर्णणी येणार नाही त्यांजला अंक सुरु ठेवण्याची
इच्छा समजून अविकृच्छा चैत्राचा अंक व्ही. पी. ने पाठविला जाईल.
ता. व्ही. पी. परत करून मासिकाचे कंडास कोणीही लचात घाटणार
नही अशी उमेद आहे.

शिवाय या अंकाची पूर्णे ४० चे ऐवजी ४८ शाली आहेत तितकी
टोल अंकांत कमी कैली जातील.

आरम्भदोष-चुक्षमैत्राय अ०६२०

येत्या धर्मारोपणाचे दिवशी म्हणजे श्रीनाथमहाराजांच्या जन्मदिनांच्या दिवशी (ता. १३-४-२६ रोजी) प्रसिद्ध होईल सदर अंग्रेज महाराज, श्रीपरमहस्यमहाराज नाशिक, श्री. धोर्डवुवामहाराज पलुसकर, श्रीसाईनाथमहाराज, श्रीगोविंद महाराज सोनगार, श्रीउपासनीमहाराज साकोरी इत्यादिकाची कोटीसह श्रोटक चंडित्रे देष्याचा आमचा विचार आहे. आतोपर्यंत खालीले लेखकांनी लेखांचे अभिव्यक्त दिले आहे व काहीचे लेख आलेही आहेत.

कै. रा. बै. जस्टिस कीर्तने (अवतार-हस्य), श्रीमत सरदार किंवद्दं
साहेब, श्री. चिं. वैद्य, श्री. स. वा. हुदलीकर, श्री. वाकांकर, श्रीमत् सौ.
कमलावाई साहेब किंवद्दं इ.

है कार्य अतिशय खचीचे आहे. हलीच्या अंकपेक्षां जवळ जवळ दुप्पद
पाने, सुदर, गुळगुळीत, जाड, देशी कागद व निरनिराळ्या शेइत फटो
उत रु असून तो वर्गपीदारारा मिळेल. वर्गिक वर्गणी ट. ख. सह तीन
खण्ये, व्ही. पी खचे निराळा. तरी नवीन होणाऱ्या वर्गपीदारांनी
अशी संविधालंबू नये. इतरानु फक्त हाच फुटकल्ड अंक १२ आणे,
ट. ल ४ काणे. चालू दर्दी जाटिरात्रे, घराव्य त असे मढाने घरविल्यामुळे
जाहिरीन देणारानी-त्वरा कुरावी अन्द्योवाचा राप शहरापासून तो
अंगदी लर्टन खड्यांतही असल्य मुळे प्रसिद्धाचे कार्य अंगदी अनु देशदात
होईल. जाहेह. तीने दरम्यान अथवा पन्हाढू रे.

चिटणीसः— श्रीनाथकर्थ-प्रवर्तक-मंडल, सुरस्वती-नृकेतन,

इंद्र-छादगी.

देव पुस्तक श्रीलक्ष्मीनारायण दगड़वाना, ३६४ टाकुरद्वारा, मुमह
येथे अनंत आत्माराम मीरमकर यांनी छापून
रा; आ; सुखुड यांनी ५ सेट मार्टिन्स रोड, बाब्रे येथे प्रसिद्ध केले।